

lønindkomst, bliver mindre, end det er tilfældet i dag, sådan at der igen bliver et incitament til, at en række af de personer på overførselsindkomster kommer ud i aktiv beskæftigelse.

Der er jo brug for folk. Der er brug for folk i IT-industrien. Det er måske ikke alle dem, der i dag er på bistandshjælp, der er velegnede til at finde indpas dér, men med den almindelige rotation i samfundet bliver der brug for folk i de kommende år, og vi kan altså ikke være bekendt at have så mange på overførselsindkomst, når man i forskellige brancher taler om flaskehalse og problemer med at få tilstrækkelig arbejdskraft. Så vi må have de pågældende mennesker sat i rigtig beskæftigelse.

Hvis vi skal dvæle lidt ved IT-industrien, så vil det være vores anbefaling til regeringen, at når man gennemfører denne auktion over de såkaldte UMTS-frekvenser, altså disse nye mobiltelefonfrekvenser, tager man ikke de penge, der kommer i kassen ved den auktion. Vi synes ikke, selve auktionen er en særlig fornuftig måde at gennemføre det på, men det frister nok finansministeren at skele til den udvikling, der har været specielt i Tyskland og Holland, og de enorme milliardsummer, der er kommet ind dér. Jeg ved ikke, hvor meget der kan tjenes i Danmark, men skulle det bare være et par milliarder, så vil fristelsen til at lægge beslag på de penge sikkert være stor hos en finansminister.

Det synes vi ville være en meget dum løsning, for det, man gør, er, at man foretager en blodtransfusion. Man tapper simpelt hen IT-branchen for disse milliarder, og det synes vi er dumt for det danske samfund.

Vi synes, det er meget vigtigere, hvis de milliarder, der kommer ud af denne auktion, bliver reinvesteret i IT-branchen. Det kan være i branchen som helhed, eller man kan gøre det ved at målrette pengene til udbygning af højhastighedsnettene i Danmark, sådan at vi får noget, der er fremtidssikret, ud af pengene frem for blot at lade dem medgå til finansiering af ulandsbistand eller et nyt kulturhus i en by, eller hvad man nu ellers har for vane at bruge pengene til.

Hvis vi fortsat kigger lidt på erhvervsledet, så deler vi den bekymring, der er kommet til udtryk fra erhvervsledet, nemlig at der bliver flyttet likviditet. Det er klart, at det er rart for en finansminister at flytte likviditet fra erhvervsledet til statskassen, men det er kortsigtet, og det er ødelæggende for ganske mange brancher, for den likviditet skal man selv i virksomhederne

ud og låne sig til gennem kassekreditter på tilsvarende vilkår. Derfor kan vi ikke anbefale de forslag, man har om, at man skal opstramme likviditeten.

Vi kan heller ikke anbefale, at man går ind og ændrer på afskrivningsreglerne. Det er en forældet tankegang, der ligger til grund for de opstramninger af afskrivningsreglerne, for det, man burde gøre, var bare at konstatere, at der kan afskrives, og så må det være op til den enkelte virksomhed og den enkelte branche at finde ud af, hvad der er mest hensigtsmæssigt.

IT-branchen, for at nævne den igen, oplever jo ofte, at de computersystemer og de softwareprogrammer, som den stadig væk afskriver på, ja, de er for længst smidt i skraldespanden, simpelt hen fordi de er blevet forældet meget hurtigt. Det kan et forældet afskrivningssystem selvfølgelig ikke samle op på, og derfor er der brug for en modernisering, men der er ikke brug for en opstramning.

Så er der i pressen foretaget en sammentælling af, hvilken samlet belastning af erhvervslivet finansloven vil udløse, ikke kun i form af nye initiativer, men også med forventede merindtjener næste år og beskatningen, og det er i størrelsesordenen over 8 mia. kr. eller en forhøjelse på 27 pct. Så kan man sige: Nå ja, men erhvervslivet får jo også lidt igen. Ja, for at vende tilbage til dette dk21-projekt, har man altså sat 52,5 mio. kr. af, så man skraber over 8 mia. kr. ind fra erhvervslivet og leverer 52,5 mio. kr. tilbage. Det er klart, at det samlede resultat er, at erhvervslivet kommer til at miste konkurrenceevne. Derfor bør indsatsen gå på, at man kræver færre penge ind, og at man er langt mere gavmild, når det gælder realiseringen af dk21-projektet.

Vi forstår heller ikke, hvorfor regeringen er så optaget af disse G-dage, særlig når man tænker på, hvem en opstramning af G-dagene mest går ud over. Den største taber bliver vikarbureauerne, og vikarbureauerne er jo netop med til at løse den meget samfundsgavnige opgave at forhindre flaskehalse, vikarbureauerne er med til at sørge for, at når en virksomhed pludselig skal bruge medarbejdere med kort varsel i en kort periode, kan den opgave løses. Men hvis prisen for vikarbureauerne, når man strammer op på G-dagene, bliver, at de skal af med adskillige millioner kroner, ja, så er resultatet jo ikke, at de bare betaler de penge, nej, resultatet er, at aktiviteterne bliver sat ned, og at de opgaver, som vikarbureauerne løser i dag,